

ПЕРИОДИЧНО ИЗДАНИЕ НА **БЪЛГАРСКОТО ДРУЖЕСТВО В КАЛГАРИ**

в броя:

БЪЛГАРСКАТА ОБЩНОСТ В КАЛГАРИ ПРЕЗ 2009 ГОДИНА

Основните дейности на Българската общност реализират мисията на нашата организация – да съхрани българските традиции и култура и да съдейства за обединяване на българите в Калгари. В организацията членуват около 200 българи.

Традиционните мероприятия, организирани от Българското училище под патронажа на Българската общност в Калгари включват:

- Тържество по случай 3-ти март и откриване на учебната година
- Традиционен концерт на българските деца на 24 май - ден на славянската писменост и култура.

- Празнуване на Великденски, Коледни и Новогодишни празници.

Българското училище Св.Св. Кирил и Методий в Калгари продължи успешната си работа благодарение на усилията на много хора. Днес в училището 20 деца се учат да четат и пишат на български, запознават се с българската история, култура и литература и намират нови приятели. Успяхме да въведем нови форми на обучение и да финансираме излети за българските деца до Telus Science Centre и зоологическата градина. Тези опознавателни пътешествия се оказаха много привлекателно допълнение към традиционната програма за обучение. Дарения предоставени на училището от страна на Нуша Дюлгерова и Гергана Снашел, чрез тяхните работодатели, ни позволиха да закупим учебни помагала, буквари и материали от България за всички деца. Дафинка Илиева, която вече пет години работи ентусиазирано с групата на най-малките, организира много успешни изяви на своите възпитаници в серия от общоградски учебни и културни прояви.

(продължение стр.2)

МЕЖДУ ДВЕ КУЛТУРИ
СТР. 3

ДЕ Е БЪЛГАРИЯ?
СТР. 4

**ИВ МОРО ИЛИ
ИСТОРИЯТА НА ЕДНА
ГОЛЯМА ЛЮБОВ**
СТР. 5-6

**НАШИ ТВОРЦИ В
ИЗЛОЖБАТА „КУЛТУРЕН
КРЪСТОПЪТ“**
СТР. 6

**КОНЦЕРТ НА КРИСТИЯН
АЛЕКСАНДРОВ ТРИО**
СТР. 7

Изпращаме 2009 година със сериозни постижения, които включват обновена интернет страница, редовен информационен бюлетин и разбира се много нови идеи за бъдещи културни и образователни прояви.

ИЗ ПРАЗНИЧНОТО ПОЗДРАВЛЕНИЕ НА ПРЕЗИДЕНТА НА ДРУЖЕСТВОТО

БЪЛГАРСКАТА ОБЩНОСТ В КАЛГАРИ ПРЕЗ 2009 ГОДИНА

(продължение от стр.1)

Българското Дружество спонсорира Български Фолклорни Дни в Калгари. Това уникално културно мероприятие, организирано за първи път в Канада, включи серия от срещи, концерти и семинари отбелязващи разнообразието на българската народна музика и танци. Повече от 60 българи и 20 ентузиазирани почитатели на дългогодишните традиции на българския фолклор се присъединиха към Yves and France Moreau за да експериментират с танци от различни етнографски райони на България. Особено интересен се оказа семинарът в Българското училище, където децата научиха Шарени Чорапи, Кукувичка, Лаленце, Боряно Борянке и много други танци.

Ехо от България, популярен концерт в рамките на Фолклорните Дни, представи българската народна музика, танци и традиции с инструментални изпълнения на именити български професионални изпълнители: Николай Колев, гъдулка; Донка Колева, певица; Васил Бебелеков, гайда; Мария Бебелекова, певица; и Страхил Ванков, акордеон.

Българският футбол е вече факт в западна Канада. Отборът, благодарение на финансовата подкрепа от организацията на българите в Калгари, участва в летните турнири на Calgary United Soccer Association. Треньор и капитан на отбора е Илиян Калчев, а менажер – Цветан Петров. “Бългаските Лъвове” в Калгари се представят достойно и са на трето място в шеста дивизия в наскоро приключения тур от летни срещи с право да се състезават в по-горна дивизия следващата година.

Административните и финансови дейности на организацията станаха изключително по-сложни за да се спазват изискванията за финансова отчетност и законовите норми на нашите основни спонсори - Alberta Gaming and Liquor Commission. Специални благодарности на Сергей Джурков и Нуша Дюлгерова за тяхната професионална помощ при изготвянето на годишните финансови отчети, и на Димка Петрова и Мариета Минчева за времето прекарано в подготвяне на финансови справки, отчет на приходи и разходи и цялата доброволна счетоводна работа.

Много благодарим на всички участници, които допринесоха за успеха на второто благотворително казино през април 2009. Организацията получи \$76,107. Приходите, добавени към предишните средства за сграден фонд, ни позволиха да договорим ипотека за \$250,000 от Royal Bank за предстоящо закупуване на сграда на стойност \$400,000.

Изпращаме 2009 година със сериозни постижения, които включват обновена интернет страница, редовен информационен бюлетин и разбира се много нови идеи за бъдещи културни и образователни прояви. Моята благодарност към Борда на Директорите е огромна. Това са всеоedayни хора, които допринасят изключително много за малките ни успехи. На всички тях и на много други активно включващи се в работата на организацията пожелавам много щастие.

Коледа и Нова Година са по традиция весели семейни празници, добър повод да се видим с роднини и приятели. Когато дойде това време в забързаното ни и динамично ежедневиe, е чудесно да споделим нови надежди и нови планове за бъдещата година.

Честита Коледа и весела Нова Година на всички българи в Калгари!

Саша ЦЕНКОВА

Президент на Българското Дружество в Калгари

ПОСЕТЕТЕ УЕБСАЙТА НА БЪЛГАРСКОТО ДРУЖЕСТВО В КАЛГАРИ!

- хроника
- реклама
- БГ училище
- фотогалерия
- за България
- Футбол
- млади творци
- за Калгари
- полезно от Канада

www.calgarybulgariansociety.com

МЕЖДУ ДВЕ КУЛТУРИ

Текст: Нуша ГАНЧЕВА
Фотография: Личен Архив

Често децата на имигранти преминават през години изпълнени с несигурност и страдания в усилията да определят културната си принадлежност.

Това е особено силно изразено при тинейджърите, които се стремят да не останат белязани като "различните", а да се впишат в кръга на приятели и съученици. Това често до ги довежда до крайности като прикириване на истини от тяхното потекло, съзнателно неизползване на родния език, копиране на чуждо държание. Възможно е това държание да им помогне да се влеят в новоизбраната среда, но с течение на времето изтрива техните корени.

Какво трябва да направим като родители за да преведем децата си през етапа на културния шок?

ЕЗИК

Повечето деца на имигранти се научават да говорят поне два езика. Английският се оформя като доминиращ под влиянието на училището и медиите, но

родният език е този, който установява и поддържа връзката с родителите. Благодарение на родния език децата се научават да разбират подбудите и начина на живот на своите родители. В случаите когато родният език се пренебрегва, децата остават с погрешното впечатление, че културният им произход е без значение. Този извод е трудно обратим в по-късни етапи от техния живот.

РАЗЛИКИ В КУЛТУРНИТЕ ТРАДИЦИИ

Понякога първо поколение имигранти отглеждат децата си в духа на традициите и обичаите на страната домакин. Подходът е продиктуван от желанието да не се "объркват" децата, когато осъзнават културната си принадлежност. Истината е, че децата ни не принадлежат само на един тип културни традиции. Те имат право на богатството на две. Това ще им даде предимството на космополитното "нестандартно" мислене, черта, която не всички техни връстници ще имат възможността да придобият и развият.

ВКУСОТИИТЕ НА РОДНАТА КУХНЯ

Родната кухня е просто комбинация от познати съставки. Тя е вдъхновение на историческото ни наследство. Нашето задължение като родители е да убедим децата си, че не е втолкова страшно обядът им в училище да не се състои от две филии "Wonder Bread" и слой обработено сирене. Тайните погледи от съседните маси не винаги са проява на дискриминация и подигравки, най-вероятно любопитство, а понякога дори и завист. Добре подготвените деца ще са в състояние да обяснят предпочитанията си за обяд със самочувствието и спокойствието на утрешни лидери. Благодарение на новопристигналите имигранти, Канада се гордее с невероятното си разнообразие на етнически ресторанти.

Децата ни със сигурност се оформят в личности различни от нас. До голяма степен от нас като родители зависи до колко те и ние ще сме в състояние да се разбираме.

ДЕ Е БЪЛГАРИЯ?

БЪЛГАРСКИ ФОЛКЛОРНИ ДНИ В КАЛГАРИ: 13 И 14 НОЕМВРИ, 2009

Текст: Мария БАКЪРДЖИЕВА

При всичкото ми уважение към дядо Вазов, ще си позволя едно скромно възражение: България не е само там де се белий Дунав лей и де от изток Черно море се бунтува и светлей. Тя, убедиха ни два ноемврийски дни, може да се материализира, макар за кратко, и на други места: там, където се възвисяват чужди планини, но пък се леят звуците на български хорѝ, а лицата на събралите се светлейт и краката им потропват. Между стените на иначе незабележителния Bankview Community Hall се състоя едно такова необикновено събитие. България възникна и присъства в продължение на часове в най-красивия си възможен облик. България без мутри и корупция, без разбити пътища и озлобени погледи. България родена от лъка на гъдулката, клавишите на акордеона, ручилото на гайдата и в изящнта пъстрота на народните носии. Да, виртуална наистина, но пораждаща съвсем реални чувства.

В сърцето на тази съзидателна експлозия бяха няколко забележителни мъже и жени. На първо място, разбира се, там беше Ив Моро, страстен ентузиаст, познавач и ценител на българския народен танц. Ив, както показва биографичният очерк на Синела, е едно невероятно постижение на социалистическата културна пропаганда. Културните масовици и чиновници от 70-те години сигурно са били извън себе си от радост. Докато българската младеж целокупно насочваше антените на вефовете си към западните радиостанции, а “рокендрола беше млад”, един канадски теенейджър е гонел и събирал из ефира, а по късно и по българските села и паланки, звуците на народни песни и хора. Чудо невиджано! Четиридесет години по-късно, Моро продължава да прави чудеса, като това, в което ние бяхме съпричастни. Неговото артистично чудотворство в Калгари беше подпомогнато от Николай Колев, Донка Колева, Васил Бебелеков, Мария Бебелекова и Страхил Ванков. Те, от своя страна, са преминали през здравата и неповторима школа

на училището в Широка Лъка, за да стигнат до същите висини на майсторство, страст и магическо въздействие. Всички тези таланти хора сега живеят в различни гравове на Съединените щати и си вадят хляба с други занаяти, но музиката си остава тяхна стихия и призвание. Да имаме пред себе си професионалисти като тях тук в Калгари, да им назоваваме песни и мелодии и те да ги засвирват и запяват за нас и с нас леко, непосредствено и в упор беше изключителен лукс и удоволствие.

Но виртуалното сътворяване на България в Bankview Community Hall нямше да се получи, разбира се, ако не бяхме ние – публиката и участниците в семинарите и концерта. Да, много критики могат да се отправят към уменията на някои от нас в Елениното и Дунавското. За щастие, мнозинството от хората (с изключение на мъжа ми) не бяха там за да критикуват, а за да развържат сърца и крака и да се предадат, кой доколкото може, на българските ритми. Представители на поколенията, които избягваха фолклорните предавания на радиостанция Христо Ботев като чума и за които името на ансамбъл Филип Кутев беше нарицателно за досада, тропха като обезумели и пот се лееше от натежалите им тела. Малките ни дечица, които лягат и стават с раповите клипове от YouTube, прилежно следваха стъпките на “Боряно, Борянке” под вещото водителство на Франс Моро, съпругата на Ив. Междинните възрасти полгаха искрени усилия да се въздигнат над чалгата и да изпитат себе си в стихията на истинската народна музика. Всички, даже и мъжът ми, следяха с възхищение и завист изкусните подскоци на един познат доктор и някогашен ансамблов танцьор. Малкият син на един заклет хеви металист дърпаше лъка на гъдулката от ръцете на Николай Колев и искаше да свири и той, обаче едва ли хеви метъл... Един популярен местен акордеонист и изпълнител на македонски песни получи професионално признание лично от

Страхил Ванков. В края на краищата и като капак на вечерта, всички пяхме с пълно гърло “Хубава си моя горо” и песента за Райна Княгиня, и не щеш ли, много вярно и хубаво излезе. И как се случи всичко това, можем да се запитаме. Отговорът, подозирам, е във факта, че годините дисциплиниран, налаган ни “отгоре” фолклор, както и всички други музикални вълни и моди взети заедно, са били и остават безсилни да заглушат тия шантави неравноделни тактове, които са закодирани някъде в гените ни. Вероятно под формата на някаква ОН група увиснала на странно място във веригата на дезоксирибонуклеиновата киселина, която започва да вибрира думне ли тъпан и писне ли гайда. Но това е недоказана теория, така че нека си остане между нас.

И тъй като този репортаж започна да прилича на химичен анализ на българските фолклорни дни в Калгари, не бива да забравяме и най-важната съставка - катализатора. В този случай той имаше много имена: както обикновено Саша Ценкова, Николай Долапчиев, Мирослав Русев, Илиан Калчев, Димка Петрова, Мариета Минчева и други, които пращаха е-майли, ангажираха полети и хотели, возиха гостите напред-назад или накратко, вложиха огромно количествено време и усилия в организацията на събитието. Отвъд конкретните имена, чудото на фолклорните дни беше убедителна демонстрация на възможностите и зрелостта на нашата общност. Чрез една доста усукана верижна реакция, многобройните часове в казиното направиха възможно за всички ни това истинско, искрено и дълбоко българско преживяване. Така че химията, която материализира България в Bankview Community Hall, се оказва не чак толкова проста. Но вече знаем технологията и дано успеем да я приложим в повече такива чудеса.

Директно от Bankview Community Hall, специално за “Българи”

Мария Бакърджиева

Фолклор в Канада

Ив Моро или историята на една голяма любов в ритъм 7/8

Текст: Синела ДЖУРКОВА

Фотография: Личен Архив

Български фолклорни ритми огласят Glamorgan Community Centre и почти заглушават канадската сватба в другата част на залата. Сватбари надничат по погрешка дочули игривата музика. А вътре петдесетина души вият кръшни хора и тропат ръченица. Американци от Монтана, канадци от клуба по фолк танци от Калгари и... двама българи съсредоточено и ентузиазно повтарят стъпки и подскоци. Запотен мъж на средна възраст, развява кърпа с български шевици, пее и танцува Елениното. Датата е 4 Април и това е Ив Моро, пристигнал от Монреал по покана на Folkdance Fridays Club. От предварителната обява научавам подробности за него- родом от Квебек, изследовател и заклет ценител на българския фолклор, 40 години преподава и популяризира по цял свят нашите народни танци, за което е удостоен с орден Кирил и Методий 1-ва степен и президентски медал.

Представя ме набързо в почивката между Харманлийската ръченица и Македонското хоро. Не се осмелявам

да се хвана в кръга. Стъпките ми се виждат твърде сложни за моите танцови умения, макар да смятам, че играя български хора. Докато чакам Ив да ми разкаже историята си, си задавам и отговарям сама на някои въпроси, които нахлуват в съзнанието ми в неравноделен ритъм. Приятно е да видиш толкова чужденци заразени от нашите ритми, но защо трябваше да разберам за Ив от канадците и те да го доведат в Калгари (идеята за фолклорните дни през ноември още не бе възникнала). Това, че само двама българи са дошли на сбирката, може би означава че всички в Калгари могат да танцуват. Не искам да се задълбочавам в по-негативни разсъждения за активността на сънародниците ми, а и Ив разпуска групата и идва при мен усмихнат и доволен, заговаряйки ме на чист български.

„Сега вече затворих кръга- това което научих в България, го преподавам и на българи по света.”

Представя ми чаровна дама, която окуражително се усмихва. Съпругата му Франс е заразена от неговата любов към българския фолклор,

я му асистира в демонстрирането на сложните стъпки, занимава се предимно с деца. Признава че нейният български не е толкова добър, но разбира всичко и освен танците е спец по български гозби, баница, къпоолу.

Питам ги как започна увлечението им, за да се превърне в професия и съдба:

„За първи път се докоснах до българските ритми, когато бях на 15 години, в една танцова група в Монреал. Бях очарован от едно хоро което ми показва моят учител. Тогава реших да науча повече за фолклора ви и започнах да слушам БНР на къси вълни, свързах се и с редакцията. Бях неописуемо щастлив, когато в ефир пуснаха едно хоро, специално за Ив Моро от Монреал. Изпратиха ми и грамофонна плоча.

Незабавимо изживяване за мен беше 22 ноември, 1963, когато ансамбъла на Филип Кутев гостува в Монреал. Същият ден убиха Кенеди. Хората бяха потресени, атмосферата в залата беше нажежена....И тогава те запяха „Полегнала е Тодора”...знаеш какво е внушително началото. Всички плачеха и се радваха. Беше тъжно и красиво. Тогава бях на 16...”

Там някъде по същото време, Ив открива адреса на Ирина, студентка по английски в България и започват да си кореспондират:

„Кой ти мисли тогава за интернет. Аз й разказвах, че обожавам българския фолклор, тя- че го мрази и обича Бийтълс. И тази дружба с размяна на картички ме отведе в България в 1964. Купих си най-евтиния билет до Люксембург и оттам с Ориент Експрес три дни и три нощи до София, пристигам на гарата с наръч плочи на Бийтълс за Ирина...”

И докато бях там, решавам да отида в радиото. Там ме посрещнаха като скъп гост и веднага ми предложиха да ида на фестивал в Хасково- започваше на другия ден. Признах си, че няма да мога, защото нямам пари. Набързо уредиха нещата- с писмо на радиото се

(продължение стр.6)

ИВ МОРО ИЛИ ИСТОРИЯТА НА ЕДНА ГОЛЯМА ЛЮБОВ В РИТЪМ 7/8

(продължение от стр.5)

озовах VIP- гост на фестивала и седях редом с проф. Кауфман. Още си спомням думите му: 'Щом толкова харесваш българския фолклор, ще те научим, бе момче.'

Малко по-късно Ив е стипендиант в Етнографския Институт на БАН, обикаля всички краища на страната - от Видин и Харманли до Петрич и Силистра, работи на терен, събира и записва автентичен фолклор, работи с най-изявените български фолклористи и изпълнители. Не без гордост заявява, че има една от най-богатите колекции с български фолклор - 10 000 безценни диска, плочи, касети, и уникални екземпляри от книги. Почти няма страна, в която да не е преподавал български и балкански ритми, а негови ученици също популяризират нашата фолклорна музика по света. Имал е многократни срещи с български президенти - и с Тодор Живков и с Георги Първанов. А последната му визита в България е лятото на 2008, по специален повод - да отпразнува своя 60-годишен юбилей и 40-годишнината на една голяма любов - към българския фолклор и към България.

„Сега има широка мрежа за изучаване на фолклора, много фестивали, надпявания, а и курсистите ми са много ентузиазирани, споделя Ив Моро. - Радостно е, да виждаш как фолклора се възражда, как млади хора се отвърщат от чалгата и търсят истинското. И това ме амбицира да споделям моята любов и удоволствието да танцувам български народни танци, носи ми много нови приятели и незабравими изживявания.”

Б.А. В последното се убедиха всички, които участваха във фолклорните дни, организирани от Българското дружество в Калгари, със специални гости Ив и Франс Моро и професионални български музиканти и изпълнители от Ню Йорк, Чикаго и Сан Хосе.

НАШИ ТВОРЦИ В ИЗЛОЖБАТА „КУЛТУРЕН КРЪСТОПЪТ”

Текст: Синела ДЖУРКОВА

Фотография: Личен Архив

Български музиканти и художници участваха в организираната от Calgary Multicultural Centre изложба Културен Кръстопът на творци имигранти. Уникалната за Калгари подобна проява, посветена на Canada Multiculturalism Day, събра над 200 художници, поети и изпълнители от 120 страни.

Ваня Димитрова участва с графичен триптих : „Яйцето”, „Диagonали” и „Винаги”.

„Имигрантският ми опит само допълва и обогатява моето усещане и творческа визия, моите възгледи за ценностите от живота, които претворявам в произведенията си,” признава Ваня. Номирана за Immigrant of Distinction Art Award на Immigrant Services Calgary, тя е редовен участник в благотворителните изложби на St. Peter the Aleut Orthodox Church.

Впечатляващи и многоцветни по замисъл и изпълнение, в картините на Лили Розенберг са вплетени елементи от различни култури и етноси, част от нейната биографията. Родена в България, но израснала в Израел, от 1978г. живее в Албърта, а зимите прекарва в Аризона.

„Дървото на живота”, „ Приятелство”, „Следобедна наслада” са творбите, които Лили показва на калгарийската публика.

„Не съм говорила български, откакто родителите ми починаха и си мислех, че съм го забравила,” признава Лили - „Но това е част от моето детство и винаги ми е приятно да се връщам в спомените си.”

Сред отбраната публика и официални гости на откриването на арт събитието бе и министъра на културата на Албърта, Линдзи Блакет, който не скри очарованието си от вокалните и инструментални изпълнения на професионални музиканти, сред които и нашите Радина Бахарова (цигулка) и Христина Маринова (вокал).

„ Щастлив съм да бъда част от това културно многообразие. Представяйки вашия талант и артистичен дух, вие представяте и късчета от вашата страна, и това е част от живото лице на Албърта, част от бъдещето на нашите деца, което градим всички заедно,” каза в приветствието си към участниците и инициаторите на изложбата г-н Блакет.

Репродукции на участвалите в изложбата художници, можете да видите на сайта на Calgary Multicultural Centre: <http://www.calgarymulti.com/ArtExhibition/>

1. Радина Бахарова, цигулка 2. Христина Маринова в дует с ИЧой изпълниха „The Jolly Piper” от Мари Доннели и Джордж Л.О. Стрид

КОНЦЕРТ НА КРИСТИЯН АЛЕКСАНДРОВ ТРИО

Българската общност в Калгари спонсорира концерт на българско-канадския джаз изпълнител Кристиан Александров на 15 юни 2009. Кристиан, известен изпълнител на канадска и българска музика, е носител на национални и международни награди за своите изпълнения. Концертът поднесе изненадващо разнообразен репертоар от известна българска и канадска музика за удоволствие на ентузиазизираната публика от почитатели и нови български приятели. През 2008 Кристиан е носител на Сапа-

dian Smooth Jazz Award за най-добър пианист/ кийбордист. В концерта бяха представени съвременни джаз композиции, традиционни изпълнения на световно известни джаз музиканти, адаптирани в акустичен трио формат и експериментални мотиви, изпълнени за оперния театър в Калгари.

Кристиан е концертирал с Decidedly Jazz Danceworks като композитор и музикален директор през последните единадесет години и е работил с известни музиканти като Ранди Брекър, Ерик Мариентал, Ален Карон,

Боб Минцер, Дженс Линдемман, Джорж Колер, Джошуа Хилберман и Джаки Ричардсън. Изпълненията на този български пиано талант са допълнени от Бен Харис, бас китара, възпитаник на Кралската консерватория в Англия. Бен има концертни прояви в Япония, Германия и много други европейски страни. Шанън Гайе допълва инструменталния ансамбъл на джаз триото. Нейните песни са представени в редица телевизионни серии и филми в Канада, Съединените Щати и Великобритания.

ПОБЕДИ НА БЪЛГАРСКИЯ ФУТБОЛЕН ОТБОР В КАЛГАРИ

Текст: Саша ЦЕНКОВА

Българският футбол е вече факт в западна Канада. Отборът, благодарение на финансовата подкрепа от организацията на българите в Калгари, участва в летните турнири на Calgary United Soccer Association (CUSA). CUSA е организацията на всички аматьорски отбори в Албърта с отлична репутация на национално и провинциално ниво. „Българските Лъвове“ в Калгари се представят достойно и са на трето място в шеста дивизия в наскоро приключения тур от летни срещи с право да се състезават в по-горна дивизия следващата година. Организацията на българите в Калгари спонсорира участието на отбора в зимните турнири на CUSA. Състезанията са трудни, срещите – напрегнати, но представянето на отбора е професионално и на ниво. Отборът е на първо място във временната класация.

„Българските Лъвове“ в Калгари е създаден през 2005 г. от група ентузиастични, които се обединяват около идеята да се направи български

отбор. Треньор и капитан на отбора е Илиян Калчев, а менажер – Цветан Петров. Докато в първите години след създаването си отборът функционира неформално, това е първото участие в лигата на CUSA с 14 квалификационни срещи.

Освен професионалната игра, това което наистина впечатлява е невероятния ентузиазъм и подкрепа от страна на публиката, често декорирана с български знамена. Малки и

големи, млади и стари присъстват на мачовете. Футболът наистина обединява много хора с различни интереси. Често стадионът се оглася с „Българи! Юнаци!“ особено по време на трудни и оспорвани мачове. Децата от българското училище в Калгари също с голям ентузиазъм ритат топката наоколо, оглеждат играчите в почивката и очакват с нетърпение да дойде техния ред да се състезават. Разбира се ние всички очакваме през следващия сезон „Българските Лъвове“ в Калгари да станат шампиони. Продължаваме да ги подкрепяме от трибуните, макар и да не разбираме много от футбол. Момчетата доказаха, че имат талант и потенциал да бъдат победители! Гордеем се с тях и им пожелаваме много бъдещи успехи.

Ако искате да научите повече за отбора, посетете:
www.calgarybulgariansociety.com

Контакт: Илиян Калчев, треньор на „Българските Лъвове“

Email: ikalchev@yahoo.com,
Tel: 403-585-2764

БЪЛГАРСКО ДРУЖЕСТВО В КАЛГАРИ - 2009 В СНИМКИ

